

DETSKÝ ČIN ROKA 2025

Hlasy detí, ktoré vedia meniť svet: Príbehy plné nádeje a odvahy

40 skutočných príbehov o dobre čítalo 22 413 detí z 252 slovenských škôl a cez reálne príbehy sa učili ako pomáhať ľuďom i prírode. Tieto deti ako detská porota rozhodli, ktoré skutky získali ocenenia Detský čin roka 2025.

25. ročník projektu prebieha pod záštitou Ministerstva školstva, výskumu, vývoja a mládeže Slovenskej republiky.

V čase, keď nás často obklopujú správy o problémoch a neistotách, má každá pozitívna a povzbudzujúca správa mimoriadnu hodnotu. Skutočné príbehy o добрote nám pripomínajú, že aj napriek ťažkostiam zostáva vo svete veľa láskavosti. Prinášajú nádej, povzbudenie a tiché uistenie, že dobré veci sa dejú aj okolo nás.

Kľúčové témy detských príbehov sú: hodnota ľudského života, pomoc v rodine, priateľom i cudzím ľuďom, integrácia zdravých a postihnutých, ochrana prírody.

Svet projektu Detský čin roka je taký, v ktorom by sme všetci chceli žiť - plný vzájomnej spolupráce, rešpektu, spolupatričnosti a nezištnej pomoci.

“ Pre nás je táto časť projektu nesmierne dôležitá. Každý rok príbehy dobra čítajú desaťtisíce detí, učia sa z nich a nachádzajú v nich kúsok seba. Príbehy nesú archetypy – akési praobrazy myslenia a správania a majú veľkú silu, pretože sú pravdivé a ľudské. Je to kúsok dobra, ktorý do týchto detí projekt vkladá a ktorý v nich ďalej rastie a žije. Aj dnes sa stretávame s mladými dospelými, ktorí si spomínajú na príbehy Detského činu roka, ktoré kedysi čítali v škole. A práve preto veríme, že keď sa stretneme s reálnym príbehom dieťaťa, ktoré pomáha, cíti a prejavuje empatiu či nezištnosť, je to jedna z najkrajších ciest, ako v nás – malých aj veľkých – podporovať a rozvíjať dobro.“

... dodáva k projektu Saša Broadhurst-Petrovická, štatutárka OZ Detský čin roka.

Priebeh projektu Detský čin roka 2025

V prvej etape projektu občianske združenie Detský čin roka motivovalo deti k robeniu dobrých skutkov a vyzvalo deti i verejnosť k zaslaniu príbehov o dobrých skutkoch detí. Písali deti, učitelia, rodičia i neznámi ľudia, ktorým deti pomohli.

40 nominovaných príbehov

Počas leta výberová komisia vybrala 40 nominovaných skutkov v nasledovných ôsmich kategóriách: **Záchrana života, Pomoc v rodine, Pomoc rovesníkom, Pomoc iným ľuďom, Pomoc prírode, Dobrý nápad a Cena Sašky Fischerovej – Malý Veľký čin a Dobrý čin na nete.**

Detská porota - čítanie príbehov na školách

V druhej etape projektu učitelia s deťmi čítali príbehy na hodinách etickej výchovy, slovenského jazyka, náboženskej výchovy či v školskom klube. Spoločne sa rozprávali s deťmi o príbehoch a hodnotách, ktoré detské skutky prinášajú.

V roku 2025 boli príbehy k dispozícii aj v online forme. Príbehy načítali Katarína

Brychtová a Magdaléna Fábryová a sú dostupné na webstránke www.detskycin.sk
Tento nový spôsob prezentácie príbehov bol veľmi využívaný pedagógmi a všetky kategórie mali spolu **takmer 12 000 vzhliadnutí**.

Každé dieťa malo právo vybrať a oceniť jeden z príbehov v každej kategórii, čo je podľa pedagógov mimoriadne zaujímavá skúsenosť pre deti. Uvedomujú si rozdiely vo výbere príbehov, učia sa chápať rozdielnosť vo vnímaní, navzájom o príbehoch rozprávajú. Právo individuálneho hlasu dalo každému dieťaťu možnosť uviesť si vlastnú hodnotu a akceptáciu zo strany ako kolektívu, tak i celej spoločnosti.

22 413 detí z 252 slovenských škôl rozhodlo, ktoré skutky získali ocenenie v jednotlivých kategóriách.

Online Anketa pre verejnosť v spolupráci s darcovským portálom ĽudiaĽuďom.sk

Anketa pre verejnosť bola realizovaná predovšetkým pre dospelých, ktorí touto formou mohli podporiť dobro a inšpirovať sa dobrými skutkami detí. Je to tiež cesta, ako upriamiť pozornosť verejnosti k témam, ktoré projekt prináša.

Sme nesmierne hrdí, že môžeme byť dlhoročným partnerom tohto významného projektu. Cenou, ktorú tento rok odmeníme príbeh s najvyšším počtom hlasov v online ankete, je notebook od spoločnosti Lenovo, ktorá tento dar sponzorsky venovala našej organizácii a my ho s radosťou odovzdáme víťazovi online ankety Detského činu roka, dodáva výkonná riaditeľka portálu ĽudiaĽuďom.sk Ella Šingliarová.

V online hlasovaní detské skutky získali **spolu 5570 hlasov**. Skutok s najvyšším počtom hlasov vykonal Jakub, ktorý zachránil kamaráta zasiahnutého elektrickým prúdom. Za tento hrdinský čin získal najväčšiu podporu verejnosti v počte 2594 hlasov.

Vítazi jednotlivých kategórií pre rok 2025.

ZÁCHRANA ĽUDSKÉHO ŽIVOTA

Jakub zachránil kamaráta zasiahnutého elektrickým prúdom

Toto je príbeh odhodlania, húževnatosti, sily mladosti, rodičovskej lásky a aj oslava priateľstva. Kamaráti Lukáš a Jakub z obce Borinka si išli zakopať na futbalové ihrisko. Lopta im spadla do potoka, Lukáš po ňu skočil... a už nevyšiel. Vo vode ho zasiahol elektrický prúd, vykrikoval, bezvládne spadol do vody, topil sa. Keď Jakub započul kamarátov výkrik, išiel sa pozrieť, čo sa deje. Zbadal ho bezvládneho ležať v potoku tvárou vo vode. Jakub preukázal veľké hrdinstvo a rozvahy: všimol si čerpadlo ponorené neďaleko Lukášovho tela. Vstúpil do vody a pocítil zásah elektrickým prúdom, ktorý ho, našťastie, neomráčil tak ako Lukáša. Hneď mu napadlo, že problém je v zlom čerpadle. Vyšiel z vody a za gumenú hadicu vytiahol čerpadlo z vody. Potom vběhol do potoka a svojho kamaráta, vysokého a statného basketbalistu (187 cm vysoký), začal s námahou ťahať z vody na breh. Breh je v tom mieste strmý, Jakub sa šmýkal, bojoval, tisol Lukáša hore brehom, medzitým kričal o pomoc. Nakoniec kamaráta, už bledého v bezvedomí s modrými perami, vytiahol na breh a okamžite začal s resuscitáciou. Postupoval správne, ako z príručky prvej pomoci – umelé dýchanie, masáž srdca. Popritom ešte kričal o pomoc. Jeho volanie počul sused Rastislav, ktorý zavolať zá-

chrannú zdravotnú službu. Najprv došla sanitka, potom vrtuľník. Lukáša ešte 30 minút resuscitovali a letecky dopravili do Bratislavy. Lukáš prežil, samotní záchranári ocenili kvalitné poskytnutie prvej pomoci. Jakub svojmu kamarátovi zachránil život a aj napriek nasadeniu vlastného života (mohli v potoku ležať vedľa seba), veľkému stresu a strachu o priateľa konal pohotovo, neskutočne rozumne a obetavo. Prognóza Lukáša bola veľmi zlá, hrozila mu demencia, ochrnutie, oslepnutie, doživotná bezvládnosť. V nemocnici ho nevedeli prebrať z umelého spánku, vyše troch mesiacov bol v bdelej kóme. Precitával a naspäť upadal do kómy. Prebudil sa v novembri, ale, žiaľ, bez krátkodobej pamäti. Nakoniec všetko zázračne dobre dopadlo. Jeho prebúdzanie do života a rekonvalescencia je už iný krásny a úspešný príbeh. Postupne, i keď pomaly, sa Lukášov stav zlepšuje a kamarát Jakub stojí stále pri ňom. My všetci sme nesmierne hrdí na Jakuba. Obdivujeme a ďakujeme mu za jeho veľký hrdinský čin.

List napísala Mgr. Petra Strížková, redaktorka a moderátorka Rádia Slovensko; skutok vykonal Jakub Hollý, v šk. roku 2024/2025, žiak 7. triedy, ZŠ Pri kríži 11, Bratislava

POMOC V RODINE

Eliška sa stala darcom kostnej drene svojmu bratovi

Blížil sa koniec školského roka 2023/2024. Všetci sme sa tešili na prázdniny na zaslúžený odpočinok. Tešili sa aj Sebastián a Eliška. Mali už naplánovanú dovolenku. Sebi ale často a nevysvetliteľne začala tiecť krv z nosa. Navštívili lekára a ten vyriekol diagnózu – ochorenie kostnej drene. Všetky plány na leto museli ísť bokom. Hotelové izby sa museli vymeniť za tie nemocničné. Eliška zo všetkých svojich snov a plánov mala len jeden. Ako pomôcť a potešiť Sebiho. V hračkárstve strávila veľa času a hľadala tú najlepšiu a najmilšiu hračku, len aby potešila brata. Po všetkých vyšetreniach sa zistilo, že Sebi potrebuje kostnú dreň. Eliška bola vhodným darcom. Nemocničné prostredie nie je pre nikoho príjemné a už vôbec nie pre 10-ročné dievča. No Eliška veľmi ochotne podstúpila všetky nepríjemné vyšetrenia a nakoniec sa stala darcom kostnej drene pre svojho brata. Pre nás všetkých je to veľmi pekný príklad súrodeneckej lásky. Eliška a Sebi sú pre nás malí-veľkí hrdinovia. Eliška svojou obetavosťou a odvahou a Sebi svojou bojovnosťou. Pre Sebiho neboli najkrajším darčekom hračky, ale obeta, odvaha, láskavosť jeho sestry Elišky. A to sa v žiadnom hračkárstve nedá kúpiť.

List napísala Anna Oláhová, skutok vykonal Eliška Mlatičeková, v šk. roku 2024/2025, žiačka 5. triedy, ZŠ Kežmarská 28, Košice

POMOC ROVESNÍKOM

Maroško sa ujal nového spolužiaka

Do našej triedy pribudol nový žiak. Prijali sme ho s obavami, či bude chodiť do školy a spolupracovať. Trieda už bola zabehnutá, kamarátstvo vybudované a zrazu nový žiak rómskeho pôvodu s množstvom vymieškaných hodín. Prišiel drobný chlapček s krásnymi tmavými očami, plnými strachu. V pôvodnej škole totiž zažíval nie zrovna príjemné chvíle. Prvá hodina bola telesná výchova. A tu nastal prvý pozitívny zážitok pre Peťka. Hojdanie na kruhoch bolo

pre neho niečo nové a vzrušujúce – smial sa a prvá nervozita bola preč. Po ceste z telocvične zrazu prišiel k Peťovi Maroško a objal ho okolo pliec so slovami: „Pod' a ničoho sa neboj, ja ťa ochránim!“ Ujal sa ho aj v triede. Pripravil mu miesto vedľa seba. A napriek tomu, že Maroško má sám veľký hendikep, pomáha Peťovi na vyučovacích hodinách, a ukázal všetkým príklad, ako prijať nového kamaráta bez predsudkov. Celá trieda má Peťka rada a pomáhame mu zabudnúť na zlé zážitky z predchádzajúcej školy. Do školy chodí Peťko pravidelne a rád. Trieda 2. A je plná kamarátov, ktorí si vedia pomáhať.

List napísala Mgr. Lenka Kaffelová, pedagogička; skutok vykonal Maroš Schnierer, v šk. roku 2024/2025, žiak 2. triedy, ZŠ Mojmirova 98, Piešťany

POMOC ĽUĐOM

Druháčka Chiarka pomáha neznámej žene žijúcej na ulici

V jeden teplý letný deň slnko hrialo a my sme sa s mamkou prechádzali po meste. Zrazu som si na chodníku všimla staršiu paniu. Sedela tam sama, obklopená hromadou tašiek a všelijakých vecí. Vyzerala smutne a myslím, že bola aj hladná. Bola taká opustená, akoby na niečo čakala. Čakala na pomoc? Jedlo? Dobrých ľudí, ktorí si ju všimnú a pomôžu jej? Možno práve očakávala neznáme dievčatko, ako som ja, ktoré si ju všimne a bude jej chcieť pomôcť v rámci svojich možností. Hneď som potiahla mamku za ruku a poprosila ju, či by sme mohli „tete bez mena“ kúpiť niečo na jedenie z mojich našetrených peniažkov. Chcela som jej priniesť aj teplú deku, aby jej nebola zima. A tak sa začína môj príbeh. S mamkou sme zašli do obchodu a nakúpili bagety, vodu a všelijaké iné dobroty. Potom som sa mamky spýtala, či by sme nejako nevedeli pomôcť tete dostať sa preč z ulice, aby nemusela sedieť na chodníku. Mamka hneď zavolala na rôzne kompetentné miesta, kde by jej mohli pomôcť, ale narazili sme na ťažkosť. Teta nechcela ísť preč. Povedali nám, že bez jej súhlasu jej nemôžu pomôcť. Nevzdala som sa. S mamkou a mojou sestrou sme ju začali pravidelne navštevovať. Nosila som jej jedlo a vždy som jej nechala aj pár eur nech si môže kúpiť, čo potrebuje. Rozprávali sme sa. Teta je ale veľmi tajomná a veľa toho nenahovorí. Cítila som, že ju niečo, alebo niekto veľmi zranil. Možno to boli práve tí najbližší a teraz už len čaká. Veľmi ma trápí, že jej neviem pomôcť viac. Ale nevzdávam sa. Naďalej ju navštevujem, skúšam ju presvedčiť a hovorím jej o možnostiach, kde by mohla bývať a mať teplo. Zatiaľ jej pomáham len jedlom a drobnými peniazmi. Verím, že časom si získam jej dôveru úplne a podarí sa mi ju dostať z ulice, aby mala konečne, kde zložiť hlavu. Sľúbila som jej, že ju budem navštevovať a neopustím ju. Verím, že sa mi podarí tento môj dobý skutok dotiahnuť do šťastného konca. Tento môj príbeh trvá už takmer rok a verím, že bude mať celá situácia šťastný koniec.

List napísala a skutok vykonala Chiara Michaella Kiceľuk, v šk. roku 2024/2025, žiačka 2. triedy, ZŠ s MŠ Staničná 13, Košice

POMOC PRÍRODE

Nella a Richard zachránili šteniatka a ich mamu

V septembri som sa dozvedela o peknom, hrdinskom skutku súrodencov Nelly a Richarda, ktorí sú žiakmi našej školy. Prázdniny trávia na chalupe v dedine, ktorá je obkolesená krásnou prírodou, v ktorej často trávia voľný čas. Jeden slnečný deň, keď boli na prechádzke, všimli si vychudnutého psíka, ktorý bol plachý, nedôverčivý a zo začiatku sa zdal byť aj nebezpečný. Títo dvaja odvážlivci si ho získali svojou desiatou. Psíka – sučku vyhodili bezcitní ľudia na okraji lesa. Deťom sučka nebola ľahostajná a deň čo deň ju chodili kŕmiť, pretože potravu v lese nemala, ako získať. Po niekoľkých dňoch, keď im sučka dôverovala, ukázala im svoje tajomstvo. V listí pod stromami mala desať novonarodených šteniatok. Súrodenci im doma urobili provizórny prístrešok a nosili im vodu a jedlo. Ich záhadné odchody do lesa vyriešila mama a až vtedy sa veci pohli smerom k záchrane nevinných tvárí. Po niekoľkých neúspešných pokusoch sa našlo pre nich miesto v blízkom útulku. Tento pekný skutok našich dvoch žiakov – súrodencov neostal nepovšimnutý a ľahostajný. Psia rodinka bola zachránená vďaka deťom, ktoré namiesto hry na počítačoch pomohli nevinným stvoreniam.

List napísala Mgr. Anna Meluchová, pedagogička; skutok vykonali Nelly Kačalová a Richard Kačala, v šk. roku 2024/2025, žiaci 6. a 9. triedy, ZŠ Duchnovičova 480/29, Medzilaborce

DOBRÝ NÁPAD

Nad'ka a Daška pripravili zbierku pre psíkov z útulku

Vianoce by mali byť o láske, spolupatričnosti a добрôte a dvom žiačkam Nad'ke a Dáške z našej školy sa podarilo pripomenúť, o čom naozaj sú pravé Vianoce. V ich triede je každoročne zaužívaný milý zvyk – deti si losujú mená a navzájom si darujú drobnosti na triednej besiedke. Tento rok však prišla zmena. Dve dievčatá, ešte len piatačky, ale s veľkým a citlivým srdcom, si položili otázku, ktorú sa mnohí dospelí ani neodvážia vysloviť: Naozaj potrebujeme ďalšie darčeky? Povedali NIE. Nie darčekom, ktoré rýchlo skončia zabudnuté na poličke. Nie zbytočnému nakupovaniu. Nie preto, že by nechceli dávať – práve naopak. Chceli dať viac. Chceli dať zmysel. A tak vznikol ich nápad – zbierka pre psíkov z útulku. Tiché gesto, ktoré však skrývalo nesmierne veľké srdce. Vyrobili si vlastnú krabičku, oslovili spolužiakov, trpezlivo vysvetľovali, prečo sa rozhodli inak. A keď nastal deň triednej besiedky, nesedeli pod stromčekom s balíčkom v ruke. Sedeli ticho, bez darčeka – ale so srdcom plným radosti, že pomáhajú tam, kde je to naozaj potrebné. Za vyzbierané peniaze nakúpili granuly, maškrtky a spolu ich zanesli do útulku. Nešli tam len „odovzdať veci“ – išli tam darovať aj seba. Svoj čas, svoju energiu, svoj súcit. Venčili psíkov, hladkali ich, hrali sa s nimi. Pre jednu z dievčat to bola prvá skúsenosť – a hoci sa najprv bála, odhodlala sa. Urobila krok do neznáma – pre niekoho iného. Druhá z nich už útulok poznala, navštevuje ho s rodičmi. A tak sa stali tímom – jemným, ale silným. A potom prišiel nezabudnuteľný okamih – psík Puding, malý neposedník, sa zamotal do vôdzok a utekal, čo mu labky stačili. Dievčatá sa nezľakli. Bežali za ním rýchlejšie ako kedykoľvek predtým, smiali sa aj báli zároveň – no Pudinga nakoniec s úsmevom chytili. A keď sa upokojil, len tak ho hladkali v tichu. V tom tichu, ktoré má väčšiu hodnotu ako stovky slov. Ich príbeh nie je o tom, že niečo „urobili správne“. Je o tom, že cítili. Že videli potrebu tam, kde sa iní nepozerali. Že vo svete, kde deti túžia po najnovšom mobile či slúchadlách, ony túžili po jedinom – urobiť niekomu radosť, kto im to

možno nikdy neopätuje. Ich skutok bol tichý, nenápadný, ale nesmierne veľký. Dobrý čin nie je o veku ani veľkosti – je o odvahe cítiť a konať.

List napísala Mgr. Svetlana Sarvašová, pedagogička; skutok vykonali Nad'ka Csabová a Daška Kováčová, v šk. roku 2024/2025, žiačky 5. triedy, ZŠ Haličská cesta 1493/7, Lučenec

CENA SAŠKY FISCHEROVEJ – MALÝ VEĽKÝ ČIN

Jeden za všetkých, všetci za jedného

V našej triede sa stretávajú výborní športovci, nadaní matematici, talentovaní hudobníci a aj šikovní jazykári, no najkrajšie na mojej triede je to, že aj keď sú ako jednotlivci súťaživí, dokážu vytvoriť silný kolektív, ktorý si navzájom pomáha, dôveruje a podporuje sa. Na konci tohto školského roka sa opäť uskutočnil Beh olympijského dňa, pri ktorom triedne kolektívy odbehnú spolu jedno kolo na našej bežeckej dráhe. Dôležité nie je len meranie času, ale aj to, aby dobehli všetci žiaci v triede, pretože stopky sa zastavia, až keď cieľovú čiaru prejde aj ten posledný, najpomalší žiak. Tento rok sa pre nás beh stal výnimočným. Moji ôsmaci štartovali ako predposlední a s napätím sledovali, ako bežia ostatné triedy. Naša trieda má jedného žiaka, Alexa, ktorý nepatrí medzi najrýchlejších. Jeho telesná schránka mu nedovoľuje dosahovať excelentné športové výkony, avšak jeho odhodlanie a chuť zúčastniť sa sú obdivuhodné. Nikdy sa nevyhovára na svoju nadváhu a vždy sa snažil podať maximálny výkon. Ostatní žiaci si uvedomovali, že Alex dobehne ako posledný, a tak prišli za mnou s nápadom: „Pani učiteľka, my nebudeme bežať ako ostatní. Pozrite sa, oni sa predbiehajú, ale nakoniec musia čakať na toho, kto je posledný.“ Zvolali si improvizovanú poradu a rozhodli sa: „Alex, ty pobežíš prvý a my všetci ostatní za tebou. Takto dobehneme všetci naraz.“ Na Alexovej tvári bolo vidno prekvapenie, vedel, že jeho spolužiaci sa budú musieť brzdiť kvôli nemu. Keď sa postavil na štartovaciu čiaru, bol odhodlaný podať svoj najlepší výkon. Po zakričaní „štart“, Alex vyrazil vpred a bežal najrýchlejšie, ako vedel. Ostatní bežali buď vedľa neho, alebo za ním; nikto sa nepredbiehal, ale všetci sa navzájom podporovali. Bolo počuť povzbudzovanie: „Pridaj, poď, dokážeš to!“ A Alex to naozaj dokázal. Napriek tomu, že nepatrí k najrýchlejším športovcom triedy, svojím odhodlaním a podporou od svojich spolužiakov ukázal, aké je skutočné priateľstvo a súdržnosť. Hoci on určoval tempo celej triedy, čas, ktorý dosiahli, bol rovnako dobrý ako čas ostatných tried... Moji žiaci síce nezískali ocenenie za najrýchlejšie odbehnuté kolo, ale ja som nikdy na nich nebola pyšnejšia...

List napísala Mg. Martina Horváthová, pedagogička; skutok vykonal kolektív žiakov, v šk. roku 2024/2025, žiaci 8. triedy, ZŠ Diviaky nad Nitricou 121

DOBÝ ČIN NA NETE

Martin učí babku pracovať bezpečne s internetom

Volám sa Martin. Som siedmak. Moju babku mám veľmi rád, preto jej často pomáham s prácou na internete – objednávať produkty, lieky a rezervovať si e-časenku. Tiež jej rád vytlačím dokumenty, ktoré potrebuje. Nedávno som jej zriadil účet na Messengeri. Myslím si, že internet je dobrý pomocník, ale zlý pán. Na internete často číha nebezpečenstvo nielen na deti,

ale aj na starších ľuďoch. Napomínam preto babku, aby nenaletela nejakému ďalšiemu podvodníkovi. Babka totiž často objednáva produkty z internetu. Raz však na internete naletela jednému podvodníkovi. Odvtedy je už poučená a práca s internetom jej už ide lepšie.

List napísal a skutok vykonal Martin Melega, v šk. roku 2024/2025, žiak 7. triedy, ZŠ Povýšenia sv. Kríža, Smreková 38, Smižany

CENA ĽUDIA ĽUDOM

Jakub zachránil kamaráta zasiahnutého elektrickým prúdom

Toto je príbeh odhodlania, húževnatosti, sily mladosti, rodičovskej lásky a aj oslava priateľstva. Kamaráti Lukáš a Jakub z obce Borinka si išli zakopať na futbalové ihrisko. Lopta im spadla do potoka, Lukáš po ňu skočil... a už nevyšiel. Vo vode ho zasiahol elektrický prúd, vykrikol, bezvládne spadol do vody, topil sa. Keď Jakub započul kamarátov výkrik, išiel sa pozrieť, čo sa deje. Zbadal ho bezvládneho ležať v potoku tvárou vo vode. Jakub preukázal veľké hrdinstvo a rozvahu: všimol si čerpadlo ponorené neďaleko Lukášovho tela. Vstúpil do vody a pocítil zásah elektrickým prúdom, ktorý ho, našťastie, neomráčil tak ako Lukáša. Hneď mu napadlo, že problém je v zlom čerpadle. Vyšiel z vody a za gumenú hadicu vytiahol čerpadlo z vody. Potom vběhol do potoka a svojho kamaráta, vysokého a statného basketbalistu (187 cm vysoký), začal s námahou ťahať z vody na breh. Breh je v tom mieste strmý, Jakub sa šmýkal, bojoval, tisol Lukáša hore brehom, medzitým kričal o pomoc. Nakoniec kamaráta, už bledého v bezvedomí s modrými perami, vytiahol na breh a okamžite začal s resuscitáciou. Postupoval správne, ako z príručky prvej pomoci – umelé dýchanie, masáž srdca. Popritom ešte kričal o pomoc. Jeho volanie počul sused Rastislav, ktorý zavola záchrannú zdravotnú službu. Najprv došla sanitka, potom vrtuľník. Lukáša ešte 30 minút resuscitovali a letecky dopravili do Bratislavy. Lukáš prežil, samotní záchranári ocenili kvalitné poskytnutie prvej pomoci. Jakub svojmu kamarátovi zachránil život a aj napriek nasadeniu vlastného života (mohli v potoku ležať vedľa seba), veľkému stresu a strachu o priateľa konal pohotovo, neskutočne rozumne a obetavo. Prognóza Lukáša bola veľmi zlá, hrozila mu demencia, ochrnutie, oslepnutie, doživotná bezvládnosť. V nemocnici ho nevedeli prebrať z umelého spánku, vyše troch mesiacov bol v bdelej kóme. Precitával a naspäť upadal do kómy. Prebudil sa v novembri, ale, žiaľ, bez krátkodobej pamäti. Nakoniec všetko zázračne dobre dopadlo. Jeho prebúdzanie do života a rekonvalescencia je už iný krásny a úspešný príbeh. Postupne, i keď pomaly, sa Lukášov stav zlepšuje a kamarát Jakub stojí stále pri ňom. My všetci sme nesmierne hrdí na Jakuba. Obdivujeme a ďakujeme mu za jeho veľký hrdinský čin.

List napísala Mgr. Petra Strižková, redaktorka a moderátorka Rádia Slovensko; skutok vykonal Jakub Hollý, v šk. roku 2024/2025, žiak 7. triedy, ZŠ Pri kríži 11, Bratislava

PARTNERI PROJEKTU :

Partneri projektu

Strategický partner:

Hlavný partner:

ARICOMA

Mediálny partner:

Partneri:

Ligo za
duševné
zdravie

Nadácia SP

PONTON

stonožka

Viac informácií o projekte nájdete na www.detskycin.sk

V prípade záujmu o podrobnejšie informácie, kontaktujte, prosím:

Magdaléna Fábryová, tel: 0907 797 236

magda.fabryova@detskycin.sk

Saša Broadhurst-Petrovická, tel: 0033 671704580

sasa.petrovicka@detskycin.sk

